

491907/5
ANUL I. No. 2

Imprimat legal.

-8. JUL. 1924
APRILIE 1924

APARE LA INCEPUTUL FIECĂREI LUNI

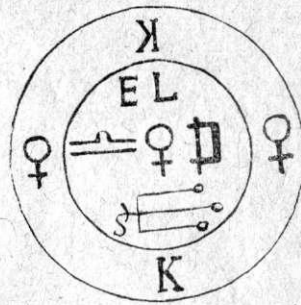
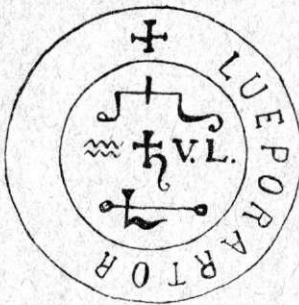
SFINXUL

REVISTĂ PENTRU ȘTIINȚELE OCULTE

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA :

BUCUREȘTI. — STRADA BĂLCESCU No. 27

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „CULTURA“, STRADA CÂMPINEANU, 15

Prețul 5 Lei.

Ce este teozofia

II.

Mănâncă descoperit, căci la masa ta stă Acela, pe care l-ai rugat să-ți trimită „pâinea cea de toate zilele”.

Nu arunca în orice loc *pâinea și sarea*. Cea dintâi simbolizează darul Cerului și trupul Fiului; cea de-a doua cuvântul lui Dumnezeu.

Toți aceia cari sunt robiți pântecelui, sunt stăpâniți de resturile animalului din care se trag și pe cari le ațâță prin alte cărnuri și băuturi ațâțătoare cu cari se hrănesc.

Cu cât ești mai curat, cu atâta atragi spre tine mai multă Dumnezeire, căci elimini poftele ce te leagă de materie și subtilizezi sufletul spre tot ce e ales.

Caută grădinile și împodobește-ți casa cu flori. Cătreeră livezile, înfundă-te în desișul codrilor, plimbă-te pe malul apelor, pe străzile acrisite și curate ale orașelor și intră acolo unde poți câștiga sufletește sau alții pot dobândi folos din învățătura ta.

Așează-te sub umbra copacului stufos. Bradul îți va reîntineri vigoarea, fagul îți va readuce liniștea, iar ștejarul gândurile înțelepte. Prin măreția, cu care se ridică dintre ceilalți copaci, acesta din urmă a strâns multă fluiditate eteriană și odală cu ea s'au aciuat în ramurile lui multe idei sănătoase, cari au radiat apoi asupra acelor ce au venit să mediteze sub ramurile sale. Iată pentru ce în Sihem „la ștejarul cel înalt” s'a arătat Domnul lui Avraam, și în Hevron „lângă stejarul lui Mamvri” a locuit Avraam și a zidit altar Domnului.

Nu te aștepta ca adevărul sfânt să-l afli dintr'odată, tu care te urci cu multă greutate pe coasta unui munte și șovăești uneori între fapta bună și cea rea. Nici îngerilor nu le e dat să se bucure cu toții de contemplarea desăvârșită a Sfintei Lumini.

După ce vei fi înăbușit în tine bunurile pământești și vei fi curat ca și apa din izvoarele Bucegilor, vei putea stăpâni și puterea Necunoscutului.

Spiritul veșniciei nu-l poate înțelege vremelnicia.

Aceia cari vroii să cunoașteți adevărul sfânt, numai din simplă curiozitate, opriți-vă la începutul lecturilor, căci o să vi se rătăcească mintea. Nu ispițiți Dumnezeuirea, căci aceasta va fi spre peirea voastră.

Imbrăcați-vă însă în *voința de fier, cercelați* adevărul din dragostea pentru el; *cumpăniți-vă* vorbele și *îndrăzniți* acolo unde e dreptatea și fapta bună de îndeplinit.

Alegeți cel puțin o oră pe zi, o zi pe săptămână, o lună-două pe an, când — lăsând deoparte ocupările și necazurile zilnice — să te cufunzi în căutarea adevărului, cetind, meditănd și cu munca străbătând în Lumina sfântă.

Nu căuta frumusețea fizică la om, ci armonia care se desprinde din simpatia și calitățile lui sufletești. De ce nu ne displace prunul și gutuiul, cari de obicei au trunchiurile sucite? De ce boul cu trupul lui greoiu ne este simpatic? De ce ne place prăpastia, unde nu crește iarba? De ce ne uităm cu interes la imensitatea dunelor, unde, la dreptul vorbind, e variație puțină?

Pentru că copacii de mai sus ne dau atâta rod; boul muncește în liniște și ne privește în liniște și ne privește blând cu ochii lui mari și frumoși; prăpastia ne arată îndrăsneala naturii în nevolnicia cu omul, care nu o poate trece; iar duncele, că lumea se întinde cât nu o putem pricepe.

Interesul cel mare nu este să știi ca pură știință cosmogonia cea adevărată și înlănțuirea misterelor, cât să te folosești cu ele la perfecțiunea ta sufletească. Crișna și Crist n'au scris nimica și totuși ei au fost sori de înțelepciune și morală.

Comoara aceluia care-și cultivă sufletul este judecata și lăria de caracter, pe cari nimeni nu i le poate lua.

Iar după ce vei fi îndeplinit aceste cerinți și vei face ca înainte de toate *cea mai curată morală să-ți călăuzească viața*, încet și pe nesimțite te vei înfiora de bogăția nevăzută de comori, care ți se desvăluie și vei plânge de bucuria recunoștinței că ți-a fost dat să cunoști alcătuirile spațiului nepătruns.

Karma

Existența noastră este cârmuită de *Karma sau legea cauzalității*. Răsplata și pedeapsa faptelor noastre trebuie socotite ca urmare a celor ce am făcut în viață, aceasta sau în alte existențe. Fie-care clipă de acum este efectul unei cauze anterioare și la rândul său cauza unui efect următor.

Ca o întărire a acestora, cum că tot ce facem lasă urme, avem însăși mărturia unor oameni de științe pozitive. Doctorul *Draper* în a sa *Conflict entre la Religion et la Science* (pag. 132--133) spune:

„O umbră nu cade nici odată asupra unui zid fără a lăsa urmă permanentă, care s'ar putea face vizibilă în urma unui anumit procedeu.... Pe pereții apartamentelor noastre cele mai intime, acolo unde credem că nici o privire nu poate străbate și unde intimitatea n'ar putea fi profanată, sunt urmele actelor noastre, siluetele a tot ce noi am făcut.”

Doctorii *Jevons* și *Babbage* cred că, fiecare idee concepută în creierul omenească modifică o parte din particulele acestui creier, pe cari le împrășteie prin tot Universul. (*Principes of Science* II. 455).

Tânărul, care se stinge dintre noi, curat și fără să-l fi atlemit patimile omenești, e supus *Karimei*, ca și omul matur, ce s'a purificat prin suferințe și viață curată și al căror spirite zboară spre zările violete ale *Dumnezeirii*.

Karma face că la colț de stradă să vedem schilodul cerșind pâinea dela trecători și prin aceasta ispășindu-și cine știe ce păcat din' altă incarnație și tot ea aduce bolile

și bejenia; plimbă în faeton, pe acela care odinioară și-a ispășit păcatele prin aspră pocăință, după cum va pedepsi la rândul său pe acela ce astăzi în goana automobilului aleargă nebun după câștigul averilor pământești făcute pe durerea celor modești și ticăiți.

Noi suntem și sclavii și stăpânii Karmei; sclavi întru cât trăim în păcate și stăpâni, de imediat ce făptuim binele. Astfel Karma singură explică misteriosul *bine* și *rău* și împacă omul cu grozavele lovituri ale vieții, domolind isbucnirile de revoltă. Ea îl oprește ca să-și blesteme soarta și pe Acela care i-a hărăzit-o. Multiplele noastre vieți, călăuzite de Karma „sunt ca și diferitele personaje reprezentate pe scenă de acelaș actor: personaje cu fiecare indentificându-se actorul și fiind indentificat de public, în timpul a câtor-va ore. Omul intern sau omul real, care personifică aceste personaje știe la sigur că el nu este Hamlet, de cât în timpul celor câteva acte,... și că el era în ajun regele Lear...” (Blavatsky — Doctrina secretă — II. 384).

Noi suntem aceia cari ne făurim destinul și înțelegem prin aceasta șiragul întreg al vieții noastre materiale și spirituale, vieață, care este atât de complicată, în cât te înfioră de măreția cu care a alcătuit-o Lumina.
! Tot ce este organic crește și se stinge, după cum s-a și născut.

Atomii celui stins trec în hrana altei generații și în felul acesta putem avea în sângele nostru prin lungul șir al alimentării particule din cine știe ce înțelept sau din vre un cămătar hapsin sau om nelegiuit. Căci natura nu pierde nimic și în mijlocul ei străbate un veșnic circuit.

Dacă vom lua o bucată de sticlă și o vom supune la o temperatură ridicată, ea se volatilizează și din corpul solid prin care vedem din casă tot ce se petrece afară, n'a mai rămas nimic pipăibil. Atomii deslegați unii de alții prin căldură, s'au împrăștiat în natură; de unde vor intra din nou în alcătuirea altei materii, după ce vor fi pompați prin căile fiziologice de atracție sau prin legile mișcării universale. Și în felul acesta sticla de mai înainte intră în alcătuirea altor materii.

Și pentru alcătuirea marelui omeniri avem tabloul

câmpului ca o pildă la îndemâna oricui. Din impletiturile unui măceș ghimpos resare o lumânărică; printre tujlenii urzicii se înalță mazăricea; un fir de romaniță scapă de strânsoarea pietrelor și tot ce e bun se ridică prin *suferință*.

Suferința a cunoscut-o omul primitiv, când a văzut lipsurile din jurul său: regii cari au luat drumul pribegiei; Fecioara când și-a văzut Fiul pe cruce; martirii cari au suferit pentru o credință dreaptă și toți aceia cari au muncit trudnic pentru o pâine, cari au fost umiliți și condamnați pe nedreptul și cari au avut durerosul prilej ca să-și ducă la locașul de veșnică odihnă pământească pe aceia cari le-au fost dragi și s'au stins înainte de vreme.

Suferă Pământul când i se găuresc măruntaiele, dar în loc de vaiet el dă omului apă, sare, petrol și aur și pietre scumpe. Suferă Dumnezeu nelegiuirile ce i le face o parte din însăși făptura sa și căreia el nu-i vrea peirea, ci îndreptarea.

Suferința nu e decât calea ce duce spre bine, și frumos a definit-o *Eminescu*:

Suferință tu, dureros de dulce...

în *Oda* (în metru autic).

Să nu ne surprindă *neegalitățile* cari totdeauna sunt și *legi cosmice*; căci:

Pământul ia lumina dela Soare iar stelele sunt mărunte și alte centre planetare.

Urzica crește pe lângă garduri, trandafirul în grădină, floarea-reginei pe crestele Bucegilor, mimoza la tropice.

Eschimosul are șase luni ziua și șapte aproape noapte continuă. El umblă veșnic înblănit, pe când Negrii sunt goi.

Viermii dorm sub coaja arborilor; cârțița sub pământ, broasca în baltă, lupul în păpuriș, *privighetoarea* pe crengi e frumoasă, Lăbău la strungă iar Fifi pe canapea

Fibrele urzicii sunt alcătuite dintr'o substanță mai puțin delicată și mai prielnică locurilor adăpostite, pe când ale trandafirului s'au îmbinat din pământ curat.

La fel se întâmplă și cu alcătuirea omului.

(Va urma)

Femeiea în ocultism

Femeile au jucat un mare rol în misterele științelor oculte.

Oracolele dela Delfi erau date de Pythia, care nu profetiza decât de două ori pe an, după ce postia trei zile, se scălda în fântâna Castaliei și mesteca frunze de laur.

Evreii au avut ca prezicătoare pe Maria, sora lui Moisi, pe Debora, Holda și pe cele patru fete ale lui Filip evanghelistul; la Etrusci ele aveau precădere în îndeplinirea serviciului divin, iar Germanii nu începeau nici-o ispravă fără a le consulta.

În Galia femeiea cărmuia poporul prin sfaturile sale. Nu se făcea pace și nu se declara războiu fără ca fecioarele druide să nu fie consultate.

Velleda a fost din categoria acestora, un fel de Pythia, care profetiza în vremurile de grea cumpănă și ale cărei oracole erau culese cu smerenie.

Imbrăcată într-o rochie neagră fără mâneci și cu capul acoperit cu un voal alb, ce-i atârna până la picioare, avea pe cap o cunună de verbină, iar la centură prinsă o seceră de aur. Sceptrul era în forma unui fus, piciorul drept, încălțat cu o sandală, iar cel stâng cu o încălțăminte cu vârful întors în sus (botul de caic).

Marea preoteasă avea insignile divinităței protectoare a druideselor.

Era reprezentată cu un picior pe uscat și altul pe apă. Ținea fusul Parcelor, plin cu lână jumătate albă și jumătate neagră, țesând cu dânsul ideile.

Vrăjitoria însă ne-a dat multe exemple, în care femeiea a jucat un rol de seamă ca pricinuitoare sau martiră.

Astfel *Fredegonda*, se desfăta ucigând prinții, pe cari îi acuza de magie.

Aruncă bănuiala supra unei tinere prințese, numită *Klodswintha*, sub acuzarea că, prin magiile acesteia, au murit copiii *Fredegondei*.

Klodswintha fu bătută cu vergi și frumosul păr îi fu tăiat.

Judecătorii hotărîră apoi să o supună la tortura apei clocotite.

Un inel fu aruncat într'un cazan cu astfel de apă și acuzata, îmbrăcată în alb, după ce s'a mărturisit și împărtășit, a trebuit să-și vâre brațul în cazan și să caute inelul.

Găsinđu-l, ea zise judecătorilor:

„Ați cerut un semn lui Dumnezeu, ca să-mi cunoașteți nevinovăția. El, însă, nu vrea ca să fie ispășit. Mi-a dat tăria ca să sufer tortura și iată că brațul mi-a fost opărit, fără ca să mă vaiet. Dacă aș fi fost vrăjitoare, cum ați crezut, m'aș fi folosit de puterea mea. Sunt însă creștină și am avut bucuria ca să sufer o mucenicie”.

Klodswintha a fost adusă apoi în închisoare, unde a murit curând.

Fredegonda își întoarse apoi răzbunarea asupra mamei Klodswinthei, pe care o chină în grozitor.

Și aceasta se întâmplă în evul mediu al Europei mistice occidentale.

În nici o parte a continentului nostru, vrăjitoarele nu sunt așa de multe ca în *Portugalia*.

Într'un anumit cartier al Lisabonei, ele locuiesc din neam în neam, și acolo cetesc viitorul în apă, în plumb topit, în oglindă sau drojdia de cafea; fac doctorii după ritualul magiei negre cu oase de mort, creier de câine, păr de pisică și cozi de salamandre. Și cu toată goana poliției, ca să stârpească plămădirea acestor aluat-uri diabolice, ele se fac mereu pe furiș.

În *Bretania* (Franța), unele femei prezic viitorul din căderea unui lucru sau din suspine slab pronunțate. În câteva localități lumea le crede că sunt în stare să aducă moartea animalelor din staule și chiar oamenilor și prin ajutorul unei alifii ele ar sbura în aer.

Ca o însușire de fapte curate în domeniul ocultismului și raportându-se tot la femeie, cităm:

1. Ridicarea în aer, după ficcare împărtășanie a Margaretei din Ungaria;

2. Bernadetta din Lourdes, care plutia la fel. în timpul rugăciunilor;

3. Sânta Tereșa, renumită prin similare înălțări

4. Ținerea suspendată în aer a 12 bandiți prinși de către S. Genevieve, etc.

Dar asupra acestora vom reveni.

Gânduri sănătoase

Într-o carte chinezească din veacul XVIII, *Thang-Seng* (Mijlocul de a trăi ani îndelungați) se dau următoarele sfaturi, cari sunt în raport direct cu puterea magnetică a omului.

— Fii sobru. Excese strică sănătății.
 — Nu umbla nici prea repede, nici prea încet.
 — Nu sta ore întregi în picioare și nici tolănit toată ziua.

— Înainte de culcare, freacă-ți talpa piciorului cu mâna.

Prin aceasta pregătești puterile fizice în timpul somnului spre o regulată funcționare.

— Culcă-te pe partea dreaptă.
 — Nu dormi pe spate și nu ținea mâinile încrucișate pe piept.

— Când te deștepli noaptea, fricționează-te în lungul corpului.

— Când te scoli, fricționează-te în dreptul inimei.

Paracelsius

În veacul XVI a trăit *Paracelsius* (1493—1541) un mare medic și alchimist al timpului.

Cercetând cu amănunțime toată știința ocultă a vremurilor, el începu să o vulgarizeze — atâta cât se cuvenia — și totdeodată, pe lângă vastele lui cercetări de alchimie — să vindece și bolnavii. Munca lui continuă îi aduse ucenici credincioși și admiratori destui.

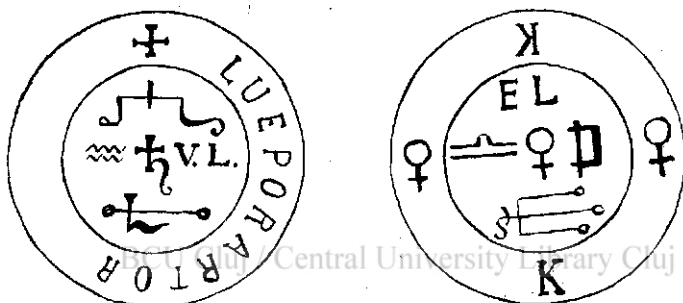
Plecând dela principiul că ierburile și mineralele au puterea de a tămădui, el ajunge la concluzia că metalele pregătite în anumite zile și semne zodiacale și având pe ele scrise anumite litere sau semne, pot vindeca multe boli.

Dăm aci un atare exemplu din renumita sa lucrare: *Archidoxis magicae* scrisă în latinește:

Pentru a-și păstra cineva vederea limpede și îndelungată.

„Fă-ți o piesă rotundă din plumb curat și dintr'un amestec de aur și argint, în momentul când apare Luceafărul, și când Luna intră în zodia Berbecului scrie pe ea semnele de mai jos. În momentul stăpânirii lui Saturn, fă alta la fel și de aramă; iar când Luna intră în Capricorn, scrie pe ea semnele arătate mai jos.

Lasă-le până când Venus intră în conjuncție cu Saturn, și lipește-le față în față, acopere-le cu ceară, ca să nu

le atingă unezeala, coasă-le într'o bucată de mătase și atârnă-le de gât într'o Miercuri în momentul stăpânirii lui Mercur.

Talismantul acesta îți va reda vederea pierdută, și păstrează ochilor aceiaș vederè în tot timpul vieții ca și în tinerețe?

În felul acesta ei dă leacuri în contra durerilor de cap, bolilor nervoase, paralizie, pietre la rinichi, gută, nevolnicie, etc.

Chiromanția

II

Unghiile lungi și drepte, așezate la niște degete subțiri și delicate, arată gustul artistic.

Unghiile mici și bombate—deșteptăciune mediocră, gânduri aproape mai mult de realitate de cât de viitor.

Unghiile pătrate, așezate la niște degete cărnoase=tărie și voință puternică.

Unghiile scurte și ca o lopățică = senzualism.

Unghiile neregulate = gusturi necinstite, debilitate.

Munții palmei se numesc ridicăturile cărnoase, ce se află la rădăcina fiecărui deget.

Degetul cel mare are muntele Venerei, care cuprinde totdeodată și falanga a treia.

Arătătorul are muntele lui Jupiter.

Mijlociu are muntele lui Saturn.

Inelarul are muntele Soarelui.

Degetul cel mic are muntele lui Mercur.

Ca preziceri :

Muntele Venerei — puțin dezvoltat = indiferență.

” ” — dezvoltat = pasiune puternică.

Muntele lui Jupiter — puțin dezvoltat = lipsă de curaj.

” ” — dezvoltat = pofta de a stăpâni, ambiție mare, egoism.

Muntele lui Saturn — puțin dezvoltat = rațiune.

” ” — dezvoltat = toropeală sufletească.

Muntele Soarelui — puțin dezvoltat = judecată.

” ” — dezvoltat = iubire de arte și științe, orgoliu.

Muntele lui Mercur — puțin dezvoltat = despreț de avere.

” ” — dezvoltat = economie, prevedere, sgârcenie.

Degetele au 14 încheeturi, dintre cari cele mai de seamă le leagă de palmă și ale căror linii arată :

Patru linii drepte și egale = belșug.

Patru linii oblice = moștenire.

Patru linii neegale = că vei fi înșelat.

Trei linii = noroc.

Două linii pronunțate = isbândă.

Incheetura degetului mare e lângă muntele Venerei.

Dacă din această încheetură pleacă o linie spre munte = căsătorie fără noroc.

Dacă din această încheetură pleacă o linie spre arătător = vieață norocoasă.

Dacă încheetura arătătorului e pronunțată = om ales.

Dacă incheetura *mijlociului* e pronunțată=noroc, doliu.

Dacă incheetura *inelarului* e pronunțată=avere, onoruri, imaginație bogată.

Dacă incheetura *degetului mic* e pronunțată=dureri sufletești.

Despre *liniile palmei* -- în numărul viitor.

Spiritismul

II.

Cercetând din punct de vedere fiziologic organismul Eusapiei Paladino, s'a constatat că nu prezintă nimic anormal ca exterior. Avea o greutate de 60 de kilograme.

Cultura ei era redusă cu totul și deseori avea multe naivități.

Inimă bună, cheltuia tot ce avea ca să ajute pe cei săraci și-i era milă de bătrâni și de cei slabi.

Când era să cadă în transă, vocea i se înăspria, secrețiunile începeau să-i fie dese, și avea ușoare tremurături, bătaia pulsului se ridică până la 120 pe minut, iar incheeturile îi erau țepene.

Când trecea din transă la somnambulism, suspina puternic, fruntea și mâinele erau pline de sudoare, iar fața lua când expresia mâniei, când a unei bucurii nespuse.

La sfârșit îi era sete, avea convulsii și cădea într'un somn adânc: apoi o apuca halucinații, frică, turburări de stomah, vărsături și greutate în picioare.

Turburările acestea creșteau puternic, dacă i se așeza o lumină în față în timpul *sedințelor spiritiste*, sau pe urmă.

Și aceste caractere nu sunt speciale numai ale Eusapiei.

Ca inteligență mediile variază dela omul simplu până la cel superior, iar în transă pot arăta cea mai vie deșteptăciune. Unii discută filozofie înaltă, pe când în viața

de toate zilele de abia leagă două vorbe. De obicei cad în transă într'o semiobscuritate, sau în urma unei afătări, a zgomotului și cântecului.

Unii au — tot în transă — o nespusă putere musculară, care nu se poate de cât rareori explica prin transmiterea telepatică a gândului asistenților și care pare mai mult că cere ajutorul spiritelor.

Alții — nepricepuți în ale medicinei — vindecă bolnavi.

Un bolnav de tabes a fost astfel tămăduit prin masaje.

Alții sunt buni desenatori — fără ca în viața obișnuită să știe a face măcar o mășgălitură. O țărăncă din Germania a făcut un frumos peisaj în transă, pe când în veghe nu știa să țină creionul în mână. Eusapia era, astfel, un sculptor plin de meșteșug.

Alții — fac ca să apară pe placa fotografică chipurile celor vii, cari sunt la mari depărtări, sau ale morților.

În rezumat, din faptul că mediile scriu automat; fac să vină obiecte din afară, ușile fiind închise; evocă fantome; vorbesc limbi necunoscute; proorocesc; aud spiritele vorbindu-le; umblă cu cărbuni fără să se aprindă; apar și dispar în acelaș loc, etc., deducem că acești oameni — înzestrați cu atare facultate — merită toată atenția noastră — și asupra căror fapte vom continua.

Am citat exemple întâmplate în străinătate, de oarece acolo, lumea s'a ocupat mai de mult cu atari fenomene și a avut grija să le și noteze.

Pentru astăzi încheiu cu un exemplu propriu și acesta comunicat prin vis.

— Într'o noapte de Iunie, din 1916, am visat cum pictorul Luchian, care bolia de multă vreme, a intrat în biourul meu și s'a rezemat de fereastră. Era palid cu desăvârșire.

Imediat m'am deșteptat și am comunicat soției mele că pictorul a încetat din viață. Când am trecut la biour și m'am uitat în curtea lui — alătura — am văzut lumină în casă, geamurile deschise și rudele îndurerate alergând de colo, colo. Luchian murise.

Continentul Lemuriei

Cercetările geologice au ajutat mult tradiției și studiilor oculte ca să limpezească negura vremurilor, ce s'au perindat pe Pământ acum câteva milioane de ani.

Din ele reiese că *cel dintâi continent a fost Hiperboreanul*, o alcătuire de teren uscat ce îmbrăca la un loc Groenlanda, Islanda, peninsula Scandinavică, Spitzbergul și Nordul Siberiei.

Lupta dintre pământ și apă a fost veșnică. Ea a făcut ca Mediterana să fie o mare internă; Anglia s'a deslipit de continent; Borneo, Java, și Sumatra de peninsula asiatică Malaca, iar Madagascarul de Africa.

Continentul Lemuriei, numit astfel după numele animalelor ce-l locuiau și cari se asemănau cu maimuțele de astăzi ce poartă acest nume, se dovedește că a existat prin:

1. Asemănările fosilelor africane și acelea induse care sunt în majoritate la fel cu acelea ale Indiei Sudice;

2. Urmele cretane ale fluviului Umtafcuni (Natal)

3. Din coasta de apus a Indiei începe un lanț de atoli și bănci de coraliu, care se îndreaptă spre Africa prin șirul ostroavelor Lachedive, Maldive,.. și cari sunt dovada unor munți submarini.

La miez-noapte Lemuria se întindea până dincolo de delta Gangelui; *Spre răsărit* până 'n Australia, Malezia și ajungea la marginea americană a Oceanului Pacific; *Spre apus* prindea o bună parte a Africei și insulele Capului Verde; iar *la sud* se pierdea în valurile Oceanelor

Atunci au viețuit:

Plesiosaurul și *ihliosaurul*, *dinosaurul*, reptila grozavă ce speria lumea; *pterodactilul*, care se târa și avea și darul zborului.

Ca vietate omenească nimeni dintre noi — acei de acum — n'am avut încarnații, a căror obârșie să fie început atunci. Căci omul era mai mult un animal, fără scânteia Luminei; mai elastic și care la început nu ședea în picioare.

Înalt cam de 7—8 metri; cu ochii depărtați, ceia ce-i permitea să vadă și în lături; avea și un al treilea ochiu, la ceafă (*Povestea urieșilor deci și a babei cu al treilea*

ochiu la ceafă cuprinde un sâmbure de adevăr, care se pierde în negura vremurilor).

Mergea cu aceeași ușurință de-a îndăratele ea și înainte.

Capul se lăsa pe spate, iar astralul îi era dezvoltat.

Cu trecerea anilor, se dezvoltă fruntea, se micșorează călcăiul și scade la statură.

Fizicul celor dintâi oameni cerând hrană, și cum carnea i se oferia la îndemână, omorul a fost venit ca ceva inevitabil. De aici s'a născut apoi și dorința de a avea arme, pofta de avere, în legătură directă cu nevoia unui adăpost, alcătuit din pietre și crengi de arbori.

Atunci se scoborîră Spiritele alese, ca să cioplească pe acești oameni, născându-se treptat focul, și găsindu-se nevoia măcinatului și a lucrărilor câmpului.

Cu timpul știură să-și țese hainele, făcură orașe de o arhitectură ciclopică și ni se vorbește despre statui într'o cetate zidită din blocuri de lavă, cam la 30 de mile spre apus de insula Paștilor, despre învățăturile morale și cu ele cultul Soarelui.

Grozave și repetate erupțiuni vulcanice au făcut ca acest continent să se fărâmițeze, rămânând dintr'ânsul câteva insule, Sudul Indiei și al Africii; iar ca locuri urme în :

1. Insulele Adaman.
2. Insulele Focului.
3. Boșimani din Africa și
4. Câteva triburi muntoase din India.

Manifestările telepatice ale muirbunzilor

II

Continuăm a spicui din bogăția acestor exemple, ca o dovadă a intensității fenomenelor de acest fel:

— Un tânăr, Neftali André, se întorcea din Franța, unde își făcuse studiile, spre Algeria locul părinților săi. Pela jumătatea drumului și în plină Mediterană, aude că-l strigă cineva pe nume. Se uită împrejur și nu vede pe

nimeni. Cum graiul, care l-a chemat, semăna cu al tatălui său, pe care-l știa bolnav și cum avea ideile despre telepatie, a notat ora și a comunicat apoi întâmplarea comandantului vaporului.

Când a ajuns acasă, află că tatăl său a încetat din viață exact în clipa când a fost strigat pe nume în timpul călătoriei sale.

— Judecătorul de pace Georges Merlet, din Malesherbes (Loiret) — Franța — simți într'o seară de iarnă, acum mai câțiva ani, o neliniște, în momentul când era să se culce și senzația că este ceva ascuns în odaie. Se uită sub pat, în dulap, prin celelalte încăperi... Nimeni. Avu, atunci, presimțirea că i se va întâmpla ceva rău și instinctiv se uită la ceasornic, care arăta 9.30.

A doua zi primi știrea că un unchiu al său, bătrân și bolnav, murise. Arătând telegrama mamei sale, judecătorul îi spuse :

— Și a încetat din viață la 9.30 aseară.

Știrea o comunică șiraltor cumoscuți și controlându-se vestea, se află că unchiul într'adevăr încetase din viață la ora menționată mai sus.

— Starețul L. Forestier dela Saint- Pierre (Moulins) — Franța — povestește că într'o seară de Maiu, acum 28 de ani, când fu să se culce, simți o puternică zguduire electrică. Imediat se gândi la mama sa, care era bolnavă în altă localitate, depărtată cam de vreo trei poște.

A doua zi starețul primi o telegramă, care-i anunța moartea mamei; iar când s'a dus la căpătăiul ei, află că hemoragia internă, care i-a pricinuit desnodământul, îi venise la ora 9.30 seara, exact în clipa când starețul avu zguduirea electrică.

— Institutoarea M. Odeon din Savoia povestește, că într'o seară era la capul bunicei sale muribunde, care-și chemase pe toți fii și nepoții lângă ea. Lipsia doar o soră a bătrânei, care era călugăriță în Brazilia.

Două luni după moartea bătrânei, rudele au primit o scrisoare dela călugăriță, care le spunea că, într'o seară, ea a auzit pași în jurul patului său, fără ca să vadă pe cineva, apoi a simțit cum s'a așezat o mână pe perină. În odaie era lumină. Căzu atunci în genunchi, înaintea

lui Crist, de oarece crezul că cineva din rudele îndepărtate, era în agonie. Și controlându-se ora, fu găsită aceeași clipă încetării din viață a bătrânei din Savoia.

Un alt caz:

Baroneasa Staffe, renumită prin lucrările ei, povestește că o intimă a sa era logodită cu un ofițer englez, care-și făcea serviciul în Indii. Intr-o zi logodnica sta rezemată de balcon, când deodată vede în grădină pe ofițer, palid cu desăvârșire. Crezând că a venit fără să o anunțe, ea începu să-l strige pe nume și repede scobori scara, îndreptându-se spre el. Nimeni. Părinții au încercat atunci să o convingă că aceasta a fost o iluzie, cu toate că ea susținea mereu că l-a văzut.

După câțva timp, sosi vestea că logodnicul său, a încetat din viață în timpul unei călătorii pe mare, în ziua și ora când ea îl văzuse în grădină.

Explicarea acestor două fenomene ar fi aceasta:

Prietena D-nei Berget ca și ofițerul din India, etc., etc., în momentul plecării lor din viața pământească s'au gândit cât au putut mai intens la tot ce au avut ei mai scump pe Pământ; și de la mănăstirea din Strasburg, din mijlocul mării, sau de unde erau, emoțiile sufletești au venit pe căile aterine și au isbit creierul d-nei Berget, al logodnicei, etc.

Insemnări

În editura *Cercului teozofic* din Capitală apare: *La picioarele Invățătorului*, lucrare teozofică a lui I. Krishnamurti (Alcyon) și a cărei traducere în românește e datorită scriitoarei *Bucura Dumbravă*.

CUPRINSUL NO. 2

	Pagina
1. Ce este teozofia II	17
2. Karma	19
3. Femeia în ocultism	22
4. Gânduri sănătoase	24
5. Paracelsius	24
6. Chiromanția II	25
7. Spiritismul	27
8. Continentul Lemuriei	29
9. Manifestările telepatice ale muribunzilor II	30
10. Insemnări	32